Dosar nr. 2c-7/2025; (2c-56/2024)
2-24022587-48-2-2702024-1

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

11 februarie 2025 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul central
Instanţă compusă din:
Preşedinte: Dorina Croitor
Grefier: Elena Şchiopu

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului FPC ”Bojo-Vin” SRL, avocatul Alexandru Raţa, împuternicit în baza mandatului nr. 1860622 din 20.02.2024
Reprezentantului pârâtului SRL ”Venicio Grup”, avocatul Valeria Dodon, împuternicită în baza mandatului nr. 2146171 din 12.03.2024

a examinat în şedinţă de judecată publică cauza civilă la acţiunea reclamantului FPC ”Bojo-Vin” SRL către SRL ”Venicio Grup” privind încasarea datoriei, penalităţilor, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată şi asistenţă juridică,

CONSTATAT:

ÎN FAPT

1. La 27 februarie 2024, FPC „Bojo-Vin” SRL a depus cerere de chemare în judecată către SRL ”Venicio Grup” privind încasarea datoriei, penalităţilor, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată şi asistenţă juridică.
2. În susţinerea cererii, a indicat că, la data de 11 februarie 2022 între FPC „Bojo-Vin” SRL în continuare - reclamant şi SRL „Venicio Grup” în continuare pârât, a fost încheiat un contract de cesiune a creanţelor, conform căruia reclamantul i-a transmis în gestionare datoriile pârâtului în sumă de 932671,97 lei noului debitor SRL „Alco Logistic”.
3. La întocmirea contractului au fost respectate condiţiile de fond şi de formă de valabilitate a actului juridic, respectate prevederile: art.308 Cod civil - Act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile; art.316 alin.(l) Cod civil -actul juridic poate fi încheiat verbal, în formă electronică, în scris sau în formă autentică şi prevederile art.321 alin.(2) Cod civil -(2) în cazul în care, conform legii sau învoielii între părţi, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atât prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părţi, cât şi printr-un schimb de scrisori, telegrame, etc.
4. Conform prevederilor acestui contract, pârâtul avea obligaţiunea să prezinte noului debitor toate actele care demonstau datoriile agenţilor economici faţă de el pentru a putea solicita încasarea de la aceştea a datoriilor, clauză care nu a fost respectată de către acesta. Respectiv nici noul debitor nu şi-a putut onora obligaţiunile faţă de creditor, iar art.3 din contractul vizat prevede că în cazul în care în termen de 30 de zile de la

momentul semnării lui, debitorul nou nu îşi îndeplineşte obligaţiunile de achitare a datoriei, contractul îşi pierde forţa juridică şi părţile revin la poziţia iniţială.

5. Reieşind din obligaţiile legale, pârâtul este obligat să restituie suma de bani datorată în mod benevol şi cu bună credinţă, dar ultimul nu a restituit-o şi s-a eschivat de a achita datoria. Cu toate că fiind contactat telefonic, prin mesaje, pârâtul recunoaşte datoria, dar totuşi, amână de fiecare dată plata ei, iar până la data de azi nu a manifestat buna credinţă şi nu a achitat-o integral.
6. Nerestituirea datoriei la termenul scadent, are ca efect aplicarea prevederilor art. 934 alin. 1) din Codul civil, care stabileşte că creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligaţiei. Prejudiciul cuprinde prejudiciul patrimonial şi nepatrimonial(moral). Conform art.936 Cod civil, despăgubirile pentru prejudiciul patrimonial cauzat prin neexecutarea obligaţiei, reprezintă suma de bani care va pune creditorul, pe cât este posibil, în situaţia în care s-ar fi aflat, dacă obligaţia s-ar fi executat în mod corespunzător. Aceste despăgubiri acoperă dauna suferită real şi profitul ratat de creditor.
7. Conform art.942 alin.(l) şi (2) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii până la data în care s-a efectuat plata, iar rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art.874 din Codul civil, plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri.
8. Astfel, penalitatea calculată în conformitate cu prevederile legale nominalizate, până la data depunerii cererii constituie 17739 lei.
9. Dat fiind faptul că pârâtul nu şi-a onorat obligaţia asumată şi nu a restituit datoria acumulată în sumă de 64524,31 lei în termenul stabilit, reclamantul repetat a intervenit către pârât cu o cerere prealabilă, deşi nu este necesară o somaţie de întârziere în cazul în care obligaţia de plată are termen de scadenţă, dar care din nou a fost lăsată fără atenţie de pârât.
10. Solicită reclamantul încasarea din contul SRL „Venicio Grup” în beneficiul FPC „Bojo-Vin” SRL, a sumei datorate în mărime de 64524,31 lei şi a penalităţii în mărime 17739 lei şi încasarea din contul SRL „Venicio Grup” în beneficiul FPC „Bojo-Vin” SRL cheltuielile de judecare a pricinii: taxa de stat în mărime de 3018 lei, taxa de timbru 200 lei, cheltuieli pentru asistenţă juridică în mărime de 7000 lei şi serviciile poştale în mărime de 40 lei.
11. La 02.04.2024, reprezentantul pârâtului SRL „Venicio Grup”, avocatul Valeria Dodon a depus referinţă în care a menţionat că de către FPC „Bojo-Vin” SRL a fost depusă în Judecătoria Străşeni, sediul central o cerere de chemare în judecată către pârâtul SRL „„Venicio Grup” privind încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată.
12. Reclamantul motivează că la 11 februarie 2022 între FPC „Bojo-Vin” SRL şi SRL „Venicio Grup” a fost încheiat un contract de cesiune a creanţelor, conform căruia reclamantul i-a transmis în gestionare datoriile pârâtului în sumă de 932 671,97 lei noului debitor SRL „Alco Logistic”.
13. Invocă reclamantul că, conform prevederilor acestui contract, pârâtul avea obligaţiunea să prezinte noului debitor toate actele care demonstrau datoriile agenţilor economici faţă de el pentru a putea solicita încasarea de la aceştia a datoriilor, clauză care nu a fost

respectată. Respectiv nici noul debitor nu şi-a putut onora obligaţiunile în termen de 30 zile de la momentul semnării lui, debitorul nou nu îţi îndeplineşte obligaţiunile de achitare a datoriei, contractul îţi pierde forţa juridică şi părţile revin la poziţia iniţială.

14. Totodată reclamantul, a intervenit către pârât cu o cerere prealabilă, dar care a fost lăsată fără soluţionare de către pârât.
15. Consideră că cererea de chemare în judecată depusă de FPC „Bojo-Vin" SRL este neîntemeiată şi necesară de a fi respinsă.
16. La caz, au fost depistate următoarele lacune ale cererii de chemare în judecată, inclusiv cu lipsa prezentării următoarelor acte: extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice al SRL „Venicio Grup"care datează din 11.06.2019 cu nr. 414405 este perimat, astfel informaţiile din acesta pot fi depăşite; nu a fost prezentată traducerea în limba de stat a conţinutului din înscrisul întitulat „Contract de cesiune a crenţelor" din 11 februarie 2022 şi a conţinutului din înscrisurile „Act de verificare" cu agenţi economici, mai mult de atât, actele de verificare dintre SRL „Alco Logistic" nu au fost semnate de către ambele părţi, având caracter doar unilateral;
17. Potrivit art. 167 alin. (1), lit. a) Cod de procedură civilă, la cererea de chemare în judecată se anexează: copiile de pe cererea de chemare în judecată şi de pe înscrisuri, certificate de către parte, pe proprie răspundere, într-un număr egal cu numărul de pârâţi şi de intervenienţi, dacă ei nu dispun de aceste acte, plus un rând de copii pentru instanţă. Copiile vor fi certificate de către parte pentru conformitate cu originalul. Dacă înscrisurile şi cererea de chemare în judecată sunt făcute într-o limbă străină, instanţa dispune prezentarea traducerii lor în modul stabilit de lege.
18. Procedura de notificare prealabilă nu a fost realizată cu desăvârşire, or potrivit, notificării prealabile, acesta produce efecte juridice doar în privinţa SRL „Alco Logistic". Cererea prealabilă din 20 octombrie 2023 nu putea fi înaintată de către SRL „Alco Logistic", dat fiind faptul că conform pct. 3 al contractului de cesiune a creanţelor nu mai producea efecte între părţile semnatare, ori era valabil doar în termen de 30 zile, fiind stipulată clauza, prin care părţile au stabilit executarea acestui contract în termenul respectiv, or în caz contrar contractul îşi pierde valabilitatea, părţile fiind puse în situaţia anterioară. Astfel cererea prealabilă a fost înaintată de către o persoană neîmputernicită, care nu avea tangenţă cu FPC „Bojo-Vin" SRL şi SRL „Venicio Grup". Prin acest fapt se contată că nu a fost respectată procedura prealabilă.
19. Un alt moment referitor la conţinutul cererii prealabile acesta contravine prevederilor art. 861 alin. (2) Cod civil al RM care indică că „Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligaţiei, debitorul trebuie să execute obligaţia în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului", dar nu 5 zile cum este indicat în pretinsa cerere prealabilă.
20. Cât priveşte potenţiala îngrădire a dreptului la acces la justiţie, practica constată CtEDO scoate în evidenţă faptul că „dreptul de acces la justiţie nu poate fi absolut, el poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cât timp acestea sunt rezonabile şi proporţionale cu scopul urmărit".
21. Curtea Europeană a statuat că, dincolo de limitele care circumscriu conţinutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit. Or, dreptul de acces la o instanţă de judecată impune, prin însăşi natura sa, a fi reglementat de către stat, reglementare care poate fi variabilă în timp şi spaţiu, în funcţie de nevoile şi resursele comunităţii şi ale indivizilor (a se vedea cauza Ashingdane vs. Regatului Unit al Marii Britanii).

22. Mai mult, dreptul de acces la o intentă poate fi astfel supus, în anumite circumstanţe, unor restricţii legitime, cum ar fi – obligaţia de a trece printr-o procedură de rezolvare pe cale amiabilă înainte de a introduce o acţiune (Momcilovic împotriva Croaţiei, pct.55-57).
23. În jurisprudenţa sa Curtea Europeană a indicat că, în elaborarea unei astfel de reglementări, statele se bucură de o anumită marjă de apreciere. Cu toate acestea, limitările nu trebuie să restrângă dreptul de acces într-atât, încât să fie atinsă însăşi substanţa sa (în acest sens, a se vedea paragrafele 58-61 ale Hotărârii Curţii Constituţionale a Republicii Moldova nr. 14 din 15.11.2012 pentru controlul constituţionalităţii unor prevederi din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova nr. 225 – XV din 30 mai 2003 (Sesizarea nr. 21a/2012)).
24. În consecinţă, necesitatea respectării condiţiilor de formă şi conţinut prevăzute de lege, înaintate faţă de o cerere de chemare în judecată depusă de reclamant, nu îngrădesc dreptul potenţialului pârât, atât timp cât se urmăreşte, în mod proporţional, scopul socialmente util – de înfăptuire a justiţiei în strictă concordanţă cu prevederile legislaţiei în vigoare.
25. Referitor la cheltuielile judiciare indică că, raportând circumstanţele şi probele speţei la normele enunţate, pârâtul consideră că nu este întemeiată pretenţia din acţiune privind încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului datoria în mărime de 64 524,31 lei, a penalităţilor în mărime de 17 739 lei şi a cheltuielilor de judecată.
26. La materialele cauzei lipsesc probe, facturi fiscale, acte de verificare prin care s-a format pretinsa datorie, or reclamantul nu se foloseşte de buna credinţă, aşa cum a menţionat în cererea de chemare în judecată. Potrivit contractului de cesiune a creanţelor, suma datoriei este de 932 671,97 lei, iar pretenţia înaintată în cererea de chemare în judecată este de 64 524,31 lei, astfel reiese că reclamantul a primit datoriile de la agenţii economici parţial, iar ce ţine de datoria rămasă, consideră oportun de a o încasa din contul pârâtului după mai bine de 2 ani, dar nu cum este indicat în contract, astfel contractul de cesiune nu mai producea efecte între părţile semnatare, ori era valabil doar în termen de 30 zile, fiind stipulată clauza prin care părţile au stabilit executarea acestui contract în termenul respectiv, or în caz contrar contractul îţi pierde valabilitatea, părţile fiind puse în situaţia anterioară. Se pune întrebarea de ce după 30 zile din momentul semnării contractului, dacă debitorii nou nu îşi îndeplineau obligaţiunile de achitare a datoriei, nu a înaintat o cerere prealabilă în privinţa SRL „Venicio Grup”.
27. Un alt aspect referitor la actele principale care confirmă creanţa sunt facturile fiscale, actele de verificare, iar reclamantul nu a probat în nici un fel precum că în momentul încheierii contractului de cesiune a creanţei pârâtul SRL „Venicio Grup” nu a prezentat toate actele necesare care demonstrau datoriile agenţilor economici faţă de el, or, potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) Cod civil al RM - „*Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară”.* Buna credinţă conform prevederilor art. 11 Cod civil - *Este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.(2) În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu*

comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

28. Mai mult de atât la materialele cauzei lipseşte o cerere scrisă în adresa pretinsului pârât prin care se solicită de a-i transmite reclamantului şi noului debitor listele agenţilor economici, împreună cu contractele, facturile fiscale care au stat la baza încheierii contractului de cesiune.
29. Potrivit Codului civil - cesiunea dreptului de a cere unor terţe persoane se efectuează în baza contractului de cesiune. Contractul de cesiune este un contract de drept civil care trebuie să fie întocmit în baza condiţiilor şi regulilor stabilite de legislaţie. În acest caz urmează a se accentua două momente: În primul rând, în contract este necesar să se descrie amănunţit creanţa care se cedează cesionarului – caracterul cerinţei (creanţei), mărimea (volumul, suma), obligaţiunea ce a generat apariţia creanţei, cu indicarea numărului, datei încheierii contractului care a stat la baza apariţiei creanţei (sau a documentului ce stă la baza creanţei).
30. Prin urmare, legalitatea cesiunii poate cauza dubii serioase, mai ales atunci când se întocmesc acte multilaterale de achitări reciproce (cu participarea a cinci şi mai multe întreprinderi) va fi foarte complicat de a stabili ce fel de creanţă se transmite (se cedează). Mai mult ca atât, circulaţia documentelor se perfectează la un nivel destul de scăzut şi un asemenea document, cum este contractul, deseori, pur şi simplu, lipseşte.
31. Astfel, în contractul de cesiune din 11 februarie 2022, nu este descris amănunţit creanţa care se cedează cesionarului, caracterul, mărimea, obligaţiunea ce a generat apariţia creanţei, cu indicarea contractului care a stat la baza apariţiei creanţei. Contractul menţionat poartă un caracter formal, or noul creditor din start nu a respectat condiţiile şi regulile stabilite de legislaţie.
32. La fel, în cererea de chemare în judecată este indicat faptul că la data transmiterii către SRL „Alco Logistic" a listei agenţilor comerciali cu datorii, (cerinţă ce este confirmată de SRL „Alco Logistic") agentul comercial „Lialcom Prim" SRL şi „Lupuşor Grup" SRL se aflau în procedură de insolvabilitate.
33. Astfel la data de 16 iunie 2022 a fost intentată procedura de insolvabilitate faţă de SRL „Lialcom Prim" (hotărârea de intentare se anexează la prezenta referinţă) şi s-a acordat termen pentru înaintarea cererilor de validare a creanţelor, cerinţă ce nu a fost respectată de reclamant, deoarece conform contractului de cesiune a creanţelor acesta a fost încheiat la data de 11 februarie 2022, cu 3 luni mai devreme de intentarea procedurii de insolvabilitate în privinţa SRL „Lialcom Prim".
34. Situaţie asemănătoare este şi în cazul agentului economic SRL „Lupuşor Prim", care prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 08 februarie 2023 (la 1 an de la încheierea contractului de cesiune a creanţelor) a fost intentată procedura de insolvabilitate în privinţa acestuia cu acordarea termenului de înaintare a cererilor de validare a creanţei, cerinţa care la fel nu a fost respectată de reclamant.
35. Prin urmare cu trimitere la prevederile, art. 140 al Legii nr. 149 din 29.06.2012 al insolvabilităţii (1) Dacă are o creanţă faţă de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanţa, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanţelor adresată instanţei de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanţelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanţă.(2) Cererea de admitere a creanţei se depune în termenul stabilit în hotărîrea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în

notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanţelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile de la data intrării în procedură. Excepţie fac obligaţiile fiscale al căror termen este de 90 de zile de la data intrării în procedură (3) Cererea de admitere a creanţei trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu. Creanţele neconfirmate prin cerere de admitere a creanţei nu se includ în tabelul definitiv al creanţelor şi nu se satisfac conform procedurii stabilite de prezenta lege. (4) Creanţele incluse în tabelul preliminar în baza cererilor scrise ale creditorilor nu se cer confirmate repetat prin cerere de admitere la includerea lor în tabelul definitiv. Creanţele incluse în tabelul preliminar cu titlu provizoriu fără drept de vot, în baza datelor din evidenţa contabilă a debitorului, şi nesusţinute ulterior în termen de către creditor prin cerere de admitere a creanţei nu se includ în tabelul definitiv al creanţelor şi se consideră nevalidate.

36. Referitor la cerinţa de încasare a cheltuielilor de judecată din contul SRL „Venicio Grup” în beneficiul FPC „Bojo-Vin”, potrivit art. 94 alin. (1) Cod procedură civilă, urmează a fi respinse ca neîntemeiate.
37. Totodată, potrivit art. 94 alin. (1) Cod procedură civilă - instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului, astfel pârâtul solicită încasarea din contul reclamantului în beneficiul pârâtului SRL „Venicio Grup” a cheltuielilor de judecată compuse din cheltuieli de asistenţă juridică în mărime de 4 000 lei.
38. Distinct de cele relatate şi având în vedere faptul că cererea de chemare în judecată înaintată de FPC „Bojo-Vin” SRL este neîntemeiată, iar argumentele invocate în cerere nu sunt justificate, care ar constitui temeiuri de admitere a cererii chemare în judecată înaintată de FPC „Bojo-Vin” SRL către SRL „Venicio Grup” privind încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată, pledează pentru respingerea cererii de chemare în judecată.
39. Solicită a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de FPC „Bojo-Vin” către SRL „Venicio Grup” privind încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată.

ASPECTE GENERALE ŞI DE PROCEDURĂ

40. În şedinţa de judecată şi în susţinerile verbale reprezentatul reclamantului FPC „Bojo Vin” SRL, avocatul Alexandru Raţa, a menţionat că susţine integral cererea de chemare în judecată.
41. Reprezentantul reclamantului FPC „Bojo Vin” SRL, Gorin Tudor în şedinţa de judecată a menţionat că, între reclamant şi pîrît a fost încheiat un contract de censiune a creanţelor conform căruia reclamantul i-a transmis datoriile pârâtului, conform contractului de censiune, pârâtul era obligat de a transmite noului debitor documentele, actele de verificare, actele de verificare şi contractele în baza cărora a luat naştere datoria, facturile fiscale. Reieşind din obligaţiile fiscale ale pârâtului, ultimul nu restituit suma datorată cu toate că a recunoscut datoria. Solicită încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului suma datoriei în sumă de 64 524,31 lei şi penalitatea în mărime

de 17 739 lei, solicităm încasarea taxei de stat, a taxei de timbru şi a cheltuielilor de asistenţă juridică suportate.

42. Reprezentantului pârâtului SRL „Venicio Grup”, Ciobanu Viorel şi avocatul Valeria Dodon, în şedinţa de judecată nu au recunoscut acţiunea şi au solicitat respingerea integrală a acţiunii.

LEGISLAŢIA RELEVANTĂ

43. Art. 82 din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
”Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei”.
44. Art. art. 96 alin. (1), (1^1) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
”Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat”.
45. Art. 117 alin.(1) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
”Probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei”.
46. Art. 118 alin.(1) şi (3) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
”Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate”.
47. Art. 121 din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
”Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului”.
48. Art. 130 alin.(1) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
”Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege”.
49. Art. 239 din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
”Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată”.
50. Art. 240 alin.(1) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
”La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii”.
51. Art. 8 alin.(1-2) din Codul civil prevede următoarele:

”Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărâre judecătorească în care sunt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobândirii de patrimoniu în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării de lucrări ştiinţifice, creării de opere literare, de artă, în urma invenţiilor şi altor rezultate ale activităţii intelectuale; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legislaţia leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

52. Art. 10 alin. (1) Cod civil al RM, prevede următoarele:
„Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară”. Buna credinţă conform prevederilor art. 11 Cod civil - Este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.(2) În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

53. Art. 774 alin. (1) din Cod Civil prevede următoarele:
”În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face”.

54. Art. 776 alin. (1) din Cod Civil prevede următoarele:
„Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii”.

55. Art. 858 alin. (2) din Cod Civil prevede următoarele:
„Obligaţia trebuie să fie îndeplinită în modul corespunzător, la locul şi timpul stabilit”.

56. Art. 901 alin. (5) din Cod Civil prevede următoarele:
„Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligaţiei”.

57. Art.934 din Codul civil prevede următoarele:
„Creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului în care debitorul demonstrează că neexecutarea este justificată. (2) Despăgubirile trebuie să acopere doar prejudiciul suferit de creditor care este consecinţa directă şi necesară a neexecutării. (3) Prejudiciul reparat prin despăgubiri cuprinde şi prejudiciul viitor care, în mod rezonabil, s-ar fi produs. (4) Prejudiciul cuprinde prejudiciul patrimonial şi nepatrimonial (moral). (5) Debitorul răspunde pentru fapta reprezentantului său şi a

persoanelor cărora lea încredinţat executarea obligaţiei în aceeaşi măsură ca pentru propria faptă.”

58. Art.936 din Codul civil prevede următoarele:

„Despăgubirile pentru prejudiciul patrimonial cauzat prin neexecutarea obligaţiei reprezintă suma de bani care va pune creditorul, pe cît este posibil, în situaţia în care s-ar fi aflat dacă obligaţia s-ar fi executat în mod corespunzător. Aceste despăgubiri acoperă dauna suferită real (inclusiv cheltuielile suportate şi reducerea valorii bunului) şi profitul ratat de creditor. (2) Creditorului îi revine sarcina de a demonstra mărimea prejudiciului pentru care cere despăgubiri.”

59. Art. 942 Cod civil prevede următoarele:

„În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. (2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobînzii prevăzute de contract. (3) Debitorul consumator are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întîrzierii plăţii este mai mic decît rata legală a dobînzii de întîrziere. (4) În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întîrziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobînda de întîrziere. (5) Pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadenţă cu justificare, debitorul datorează doar dobînda de întîrziere la rata prevăzută la art.874. Debitorul consumator nu datorează asemenea dobîndă de întîrziere. (6) Orice clauza contrară dispoziţiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.”

60. Art. 992 din Cod Civil prevede următoarele:

”Contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

(2) Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

61. Audiind explicaţiile părţilor, studiind materialele dosarului instanţa de judecată ajunge la concluzia de a respinge acţiunea reclamantului FPC ”Bojo-Vin” SRL către SRL ”Venicio Grup” privind încasarea datoriei, penalităţilor, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată şi asistenţă juridică din următoarele considerente.
62. Instanţa de judecată constată că, la data de 11 februarie 2022 între FPC „Bojo-Vin” SRL şi SRL „Venicio Grup”, a fost încheiat un contract de cesiune a creanţelor, conform căruia reclamantul i-a transmis în gestionare datoriile pârâtului în sumă de 932671,97 lei noului debitor SRL „Alco Logistic”.

63. Potrivit pct. 3 al contractului de cesiune contractul este valabil timp de 30 (treizeci) de zile bancare de la data semnării sale de către părţi, iar în cazul în care debitorul nu îşi îndeplineşte obligaţia de plată, prezentul contract devine nul şi părţile revin la poziţia iniţială. (f.d.25)
64. Astfel instanţa atestă faptul că reclamantul s-a adresat în instanţa de judecată la 27.02.2024, adică după mai bine de 2 ani de la semnarea contractului de cesiune, astfel contractul de cesiune la data adresării în instanţa de judecată nu mai producea efecte juridice, părţile fiind puse în poziţia iniţială.
65. Totodată potrivit actului de verificare al decontărilor reciproce din 05.07.2022 dintre FPC „Bojo Vin" SRL şi SRL „Venicio Grup", se atestă faptul că la verificarea soldului, s-a stabilit că a fost efectuat retur de marfă în sumă de 436 009,75 lei, iar la rubrica „rămăşiţe" este indicată suma 00 lei. (f.d.88)
66. Prin urmare, instanţa atestă că nu au fost prezentate careva probe concludente si pertinente în sustinerea pozitiei expusă de reclamant, or la momentul adresării în instanta de judecată nu mai putea solicita încasarea sumei datoriei, deoarece a fost făcut retur şi careva datorii la moment nu mai erau, respectiv pretenţiile reclamantului privind încasarea datoriei, a penalităţii, şi a cheltuielilor de judecată sunt neîntemeiate şi urmează a fi respinse.
67. În contextul celor expuse, instanţa consideră a respinge ca neîntemeiată actiunea depusă de FPC „Bojo-Vin" SRL către SRL "Venicio Grup", privind încasarea datoriei în mărime de 64524,31 lei, a penalităţii în mărime 17739 lei şi cheltuielile de judecare a pricinii: taxa de stat în mărime de 3018 lei, taxa de timbru 200 lei, cheltuieli pentru asistenţă juridică în mărime de 7000 lei şi serviciile poştale în mărime de 40 lei.
68. Conform art. 82, art. 94, art. 238-241CPC RM instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

A respinge acţiunea FPC "Bojo-Vin" SRL către SRL "Venicio Grup" privind încasarea datoriei, penalităţilor, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată şi asistenţă juridică.

Dispozitivul hotărârii judecătoreşti se comunică participanţilor la proces şi se publică pe pagina web – „https://jst.instante.justice.md".

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data emiterii dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Străşeni (sediul central).

Preşedintele şedintei
Judecător **Dorina Croitor**